

БРИКАЙЛО Юрій

слухач магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і
муніципального управління Богач Ю. А.)

РЕГЛАМЕНТУВАННЯ ВІДНОСИН ОРГАНІЗАЦІЇ З СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОНТРОЛЮ І АНТИМОНОПОЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Рівень конкурентоспроможності вітчизняної економіки залишається низьким, що породжує суттєві загрози економічній безпеці країни. Ключовою проблемою забезпечення економічної безпеки та формування конкурентоспроможної національної економіки є захист економічної конкуренції за допомогою антимонопольного регулювання.

Внутрішній і зовнішній аспекти цієї проблеми взаємопов'язані: з одного боку, конкуренція є рушійною силою економічного зростання та опанування внутрішнього ринку, з іншого боку – конкурентоспроможність вітчизняної економіки має забезпечувати Україні гідне місце на зовнішніх ринках.

Одну з ключових ролей у процесі антимонопольного контролю та регулювання посідає регламентування відносин державного органу з суб'єктами господарювання. Саме регламентування в діяльності АМКУ, при виконанні своїх поставлених завдань у відносинах з суб'єктами господарювання, дозволяє уникнути диспропорції між повноваженнями державного органу з одного боку, та економічною доцільністю й правовою справедливістю – з іншого [4, с.6].

З технічної точки зору «регламентування» є процесом встановлення регламентів (системи правил і норм) та положень, які визначають склад системи, організаційні зв'язки між елементами системи, за допомогою визначення їх обов'язків та повноважень, закріплення завдань, функцій, прав і відповідальності.

Регламенти забезпечують чітке розмежування задач, функцій і прав кожного елемента, що дозволяє виключити дублювання і паралелізм в роботі, сприяють підвищенню відповідальності та зміцнення дисципліни у всіх ланках управління, створюють нормативно-правову основу для

прийняття заходів дисциплінарного і матеріального впливу на осіб, які не виконують накладених на них обов'язків або затягують вирішення питань. Значення документів організаційного регламентування складаються в тому, що вони надають вирішенню організаційно-практичних питань системний характер, дозволяють уникнути випадковостей і визначити напрями діяльності кожного працівника в цілях забезпечення єдності і узгодженості дій, сприяючи виконанню поставлених цілей і задач [2].

Виділяють чотири основні підходи до процесу регламентації: загально-організаційний, функціональний, структурний та посадовий [1].

Загально-організаційне регламентування формується через законодавчі акти, статут, положення загально-організаційного характеру, які в сукупності визначають організаційну структуру і подальше функціонування системи в цілому. Щодо АМКУ то це в першу чергу Закон України «Про Антимонопольний комітет України».

Функціональне регламентування, складається з положень, які визначають і встановлюють внутрішній порядок роботи, організаційний статус різних ланок, їх цілі, завдання, функції, повноваження, відповідальність та ін. [1]. Для територіальних відділень АМКУ таким документом слугує Положення про Територіальне відділення Антимонопольного комітету.

Структурне регламентування включає організаційні форми управління, які відображають основні елементи і взаємозв'язок внутрішніх структур. Його мета - досягнення необхідної уніфікації форм управління однотипних адміністративних структур [1]. Першочергово структурне регламентування в АМКУ і його територіальних відділеннях здійснюється через положення про відділи.

Посадове регламентування полягає у розробці штатного розкладу та посадових інструкцій, що встановлюють перелік посад і основні вимоги їх заміщення, виконання посадових обов'язків.

Практичне застосування регламентування щодо відносин організації з суб'єктами господарювання в діяльності територіальних відділень Антимонопольного комітету України передбачає:

– встановлення правил поведінки та нормативів (наприклад:

Монопольним (домінуючим) вважається становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку товару перевищує 35 відсотків, якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції) [3, ст 5, п.3];

- нагляд і контроль за поведінкою учасників відносин;
- видання індивідуальних приписів на адресу конкретних учасників відносин;
- застосування стимулюючих засобів впливу (наприклад: з метою морального стимулювання працівників органів Антимонопольного комітету України та працівників підприємств, установ та організацій, що входять до сфери управління Антимонопольного комітету України, Антимонопольний комітет України видав розпорядження: встановити відомчі заохочувальні відзнаки Антимонопольного комітету України у вигляді Подяки, Грамоти, Почесної грамоти Антимонопольного комітету України та нагрудного знака Антимонопольного комітету України «За захист конкуренції»);
- застосування при потребі офіційних заходів примусового характеру з метою забезпечення належного порядку;
- затвердження конкретних адресних завдань (наприклад Юридичному департаменту подати розпорядження «Про відомчі заохочувальні відзнаки Антимонопольного комітету України» на державну реєстрацію в установленому порядку);
- призначення на посаду або звільнення з посади (наприклад призначення та звільнення з посади голову територіального відділення АМКУ);
- визначення правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;
- встановлення порядку подання заяв до Антимонопольного комітету України про попереднє отримання дозволу на концентрацію чи узгоджені дії суб'єктів господарювання;
- встановлення порядку проведення перевірок додержання законодавства про захист економічної конкуренції та ін.

Підсумовуючи викладене можемо констатувати, що «регламентація діяльності» має велике значення для державного управління в цілому, забезпечує чіткість та ефективність діяльності органів управління,

оперативність і своєчасність управлінських рішень, гнучкість управління. Вміле використання регламентаційних та розпорядчих методів, поєднання їх з дисциплінарними впорядковує управлінський вплив на об'єкт управління, підвищує ефективність управлінської діяльності, забезпечує ритмічну роботу всієї системи державного управління.

Література:

1. Малиновський В.Я. Державне управління: Навчальний посібник. - Луцьк: Ред.-вид. відд. "Вежа" Вол. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000. - 558 с. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://pidruchniki.com/1224060938696/ekonomika/a>

2. Рудьєв В. А., Гуткевич С. О. Менеджмент. Навч. посіб. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 312 с. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://pidruchniki.com/11570718/menedzhment/reglamentatsiya_funktsiy_menedzhmentu

3. Методика визначення монопольного становища суб'єктів господарювання на ринку затверджено розпорядженням Антимонопольного комітету України від 10 березня 1994 р. N 1-р.

4. Захист прав та інтересів суб'єктів господарювання у правовідносинах з органами Антимонопольного комітету України : монографія / С. В. Шкляр. - Київ : Юстініан, 2015. - 195 с. - Бібліогр.: с. 167-183 - укр.

5. Про Антимонопольний комітет України :Закон України від 26.11.1993 № 3659-XII

6. Закон України "Про захист економічної конкуренції" від 11.01.2001 р., № 2210-III// ВВР України. -2001. -№ 12. -Ст.64.

7. Закон України "Про захист від недобросовісної конкуренції" від 07.06.1996 р., №236/96-ВР // ВВР України. -1996. -№ 36. -Ст.164.

8. Закон України "Про зовнішньо-економічну діяльність" від 16.04.1991 р., № 959-XII // ВВР України. -1991. -№ 29. -Ст.377.

9. Закон України "Про захист прав споживачів" від 12.05.1991 р., № 1023-XII // ВВР України. -1991. -№ 30. -Ст.379.

10. Указ Президента України "Про запровадження ліцензування діяльності господарюючих суб'єктів у сфері природних монополій" від 17.11.1998 р., № 1257/98 // Офіційний вісник України. -1998. -№ 46. -С.12.

11. Указ Президента України "Про заходи щодо реалізації

державної політики у сфері природних монополій” від 19.08.1997 р., № 853/97 // Урядовий кур’єр. -28.08.1997.

ВИШНЬОВСЬКИЙ Сергій

слухач магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Богач Ю. А.)

УДОСКОНАЛЕННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Впровадження сучасних інформаційно-комунікативних технологій в процеси модернізації інформаційного забезпечення підприємства передбачає розробку системи заходів, спрямованих на підготовку до модернізації інформаційної інфраструктури, удосконалення різних сегментів інформаційної інфраструктури, створення інтегрованої інформаційної інфраструктури.

Головними функціональними компонентами інтегрованої інформаційної інфраструктури мають стати:

- інтегроване телекомунікаційне середовище (усі види й типи мереж);
- правова й економічна інфраструктура, що забезпечує стійкий розвиток інформаційних технологій та інформаційних ресурсів;
- система інформаційної безпеки.

Важливим функціональним компонентом інформаційної інфраструктури підприємства є інформаційна безпека. Це пов’язано з тим, що багато найважливіших інтересів підприємства в даний час значною мірою визначається станом навколишнього інформаційного середовища. Цілеспрямовані або ненавмисні впливи на інформаційну сферу з боку зовнішніх або внутрішніх джерел можуть завдавати серйозної шкоди цим інтересам і становлять загрози та ризики для безпеки. Тому інформаційна безпека в сучасних умовах є однією з необхідних умов нормального функціонування підприємства.

Поняття інформаційної безпеки можна розглядати у декількох